2020. július 10., péntek

P9_TA(2020)0204

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitika – A Bizottság cselekvési terve és egyéb új fejlemények

Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikáról – a Bizottság cselekvési terve és más közelmúltbeli fejlemények (2020/2686(RSP))

(2021/C 371/12)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság 2020. május 7-i, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről szóló közleményére (C(2020)2800),

— tekintettel a Bizottság által 2019. július 24-én elfogadott pénzmosás elleni csomagra, amely magában foglalja „A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós keretének jobb végrehajtása felé" című politikai közleményt (COM(2019)0360), az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási ügyek értékeléséről szóló jelentést („post-mortem") (COM(2019)0373), a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékeléséről szóló jelentést (a határokon átnyúló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról szóló jelentés (SNRA)) (COM(2019)0370) és a kísérő bizottsági munkadokumentumot (SWD(2019)0650), valamint a tagállamok bankszámlákkal kapcsolatos nemzeti központi automatizált mechanizmusainak (központi nyilvántartások vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek) összekapcsolásáról szóló jelentést (COM(2019)0372),

— tekintettel a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (negyedik pénzmosási irányelv) ([1]), valamint annak a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv (ötödik pénzmosási irányelv) ([2]) általi módosítására,

— tekintettel az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendelet, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet, az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendelet, a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet, a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet, valamint a pénzátutalásokat kísérő adatokról szóló (EU) 2015/847 rendelet módosításáról szóló, 2019. december 18-i (EU) 2019/2175 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1153 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([4]), a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]), valamint az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]),

([1]) HL L 141., 2015.6.5., 73. o.
([2]) HL L 156., 2018.6.19., 43. o.
([3]) HL L 334., 2019.12.27., 1. o.
([4]) HL L 186., 2019.7.11., 122. o.
([5]) HL L 284., 2018.11.12., 22. o.
([6]) HL L 284., 2018.11.12., 6. o.

— tekintettel a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló, 2014. április 3-i 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([7]) és az annak végrehajtásáról szóló, 2020. június 2-i „Vagyonvisszaszerzés és elkobzás: annak biztosítása, hogy a bűnelkövetés ne legyen kifizetődő tevékenység” című bizottsági jelentésre (COM(2020)0217),

— tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv visszavonásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendeletre (általános adatforgalmi rendelet) ([8]),

— tekintettel az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló, 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([9]),

— tekintettel a Tanács 2019. december 5-i, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó stratégiai prioritásokról szóló következtetéseire,

— tekintettel a Tanács 2020. június 17-i, a pénzügyi nyomozásoknak a súlyos és szervezett bűnözés elleni küzdelem érdekében történő megerősítéséről szóló következtetésekre,

— tekintettel az Európai Bankhatóság 2019. július 24-i, a prudenciális felügyelet során a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra vonatkozóan a felügyelt jogalanyok számára készített közleményekről szóló véleményre,

— tekintettel „Az oknyomozó újságírók védelme Európában:, Ján Kuciak szlovák újságíró és Martina Kušnírová ügye” című, 2018. április 19-i állásfoglalására ([10]),

— tekintettel a jogállamiság máltai helyzetéről szóló, 2017. november 15-i állásfoglalására ([11]),

— tekintettel az Európai Unióban, különösen Máltán és Szlovákiában a jogállamiság és a korrupció elleni küzdelem helyzetéről szóló, 2019. március 28-i állásfoglalására ([12]),

— tekintettel a Daphne Caruana Galizia meggyilkolásával kapcsolatban napvilágot látott újabb információkat követően a jogállamiság máltai helyzetéről szóló, 2019. december 18-i állásfoglalására ([13]),

— tekintettel „A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv szerint kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok uniós értékelésének új módszertana felé” című bizottsági ütemtervre,

— tekintettel a 2018. június 22-i „Az (EU) 2015/849 irányelv szerinti magas kockázatú harmadik országok azonosítására szolgáló módszertan” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2018)0362),

---

([7]) HL L 127., 2014.4.29., 39. o.
([8]) HL L 119., 2016.5.4., 1. o.
([9]) HL L 305., 2019.11.26., 17. o.
([10]) HL C 390., 2019.11.18., 111. o.
([11]) HL C 356., 2018.10.4., 29. o.
([12]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0328.
([13]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0103.

2020. július 10., péntek

— tekintettel a Bizottság által elfogadott négy, felhatalmazáson alapuló rendeletre – (EU) 2016/1675 ([14]), (EU) 2018/105 ([15]), (EU) 2018/212 ([16]) és (EU) 2018/1467 ([17]) –, amelyek a stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítása révén kiegészítik az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvet,

— tekintettel a harmadik országok pénzmosási irányelvvel összhangban elkészítendő uniós feketelistája elfogadásának sürgősségéről szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására ([18]),

— tekintettel a pénzügyi bűncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről szóló, 2019. március 26-i állásfoglalására ([19]),

— tekintettel a pénzmosás elleni uniós jogszabályok végrehajtásának jelenlegi állásáról szóló, 2019. szeptember 19-i állásfoglalására ([20]),

— tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a Bizottság szerint az Unió éves bruttó hazai termékének mintegy 1 %-a – 160 milliárd EUR – olyan gyanús pénzügyi tevékenységgel járó pénzmosásban vesz részt ([21]), mint például a korrupcióhoz, a fegyver- és emberkereskedelemhez, a kábítószer-kereskedelemhez, az adókijátszáshoz és adócsaláshoz, a terrorizmusfinanszírozáshoz vagy más illegális tevékenységekhez kapcsolódó pénzmosás, amelyek az uniós polgárok mindennapi életét érintik;

B. mivel az Europol szerint a 2010–2014 közötti időszakban a bűncselekményekből származó becsült jövedelem 2,2 %-át ideiglenesen lefoglalták vagy befagyasztották, és a bűncselekményekből származó nyereségnek csupán 1,1 %-át kobozták el uniós szinten, ami azt jelenti, hogy a bűncselekményekből származó becsült jövedelem 98,9 %-át nem kobozták el, és az továbbra is a bűnözők rendelkezésére áll ([22]);

C. mivel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós keretét megerősítették a 2015. májusi negyedik pénzmosási irányelv és a 2018. áprilisi ötödik pénzmosási irányelv elfogadásával, valamint azoknak a tagállamok nemzeti jogszabályaiba való átültetésével 2017 júniusáig és 2020 januárjáig, valamint az egyéb kapcsolódó jogszabályokkal és fellépésekkel; mivel a harmadik pénzmosási irányelvet a tagállamok nem mindig hajtották végre megfelelően, a Bizottság azonban egyetlen kötelezettségszegési eljárást sem indított; mivel a Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított a tagállamok többsége ellen, amiért azok nem ültették át megfelelően a negyedik pénzmosási irányelvet nemzeti jogukba, és eljárást indított a tagállamok nagy többsége ellen az ötödik pénzmosás elleni irányelv átültetésére irányuló intézkedések közlésének elmulasztása vagy az irányelv átültetésére irányuló részleges intézkedések közlése miatt ([23]);

D. mivel 2019 márciusában a Parlament ambiciózus állásfoglalást fogadott el a pénzügyi bűncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy a pénzmosás elleni hatályos uniós szabályok jelentős felülvizsgálatára van szükség;

E. mivel 2020. május 7-én a Bizottság a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervet ([24]) fogadott el, amely hat pillérre épül;

F. mivel ugyanezen a napon közzétették a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítására szolgáló új módszertant, amely nem kizárólag külső információforrásokra támaszkodik; mivel fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket fognak alkalmazni az e módszertan szerint kiemelt kockázatot jelentő harmadik országként azonosított országok esetében, a negyedik pénzmosási irányelvben és az ötödik pénzmosási irányelvben meghatározott kötelezettségekkel összhangban;

([14]) HL L 254., 2016.9.20., 1. o.
([15]) HL L 19., 2018.1.24., 1. o.
([16]) HL L 41., 2018.2.14., 4. o.
([17]) HL L 246., 2018.10.2., 1. o.
([18]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0216.
([19]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0240.
([20]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0022.
([21]) Politico, „A piszkos pénzzel kapcsolatos kudarcok szakpolitikai fejfájást okoznak a Bizottságnak”, 2019. július 24.
([22]) Europol, „A bűnözés továbbra is kifizetődő? – A bűncselekményből származó vagyoni eszközök behajtása az EU-ban – A 2010–2014 közötti időszak statisztikai információinak felmérése”, 2016. február 1.
([23]) Európai Bizottság, PA Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatósága, „Az ötödik pénzmosási irányelv – átültetési helyzet”, 2020. június 2.
([24]) A Bizottság 2020. május 7-i közleménye a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről (C(2020)2800).

G. mivel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén az Unió-szerte széttöredezett jogalkotási, intézményi és szabályozási környezet további költségeket és terheket ró a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtókra, ösztönzi a vállalkozásokat, hogy ott regisztrálják magukat, ahol a szabályok enyhébbek, és lehetővé teszi az egyének, szervezetek és pénzügyi közvetítőik számára, hogy illegális tevékenységeket folytassanak ott, ahol a felügyelet és a végrehajtás gyengébbnek és/vagy enyhébbnek tekinthető; mivel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem jelenlegi jogszabályi kerete a pénzmosási irányelv tagállamonként eltérő értelmezéséhez és azzal kapcsolatos eltérő gyakorlathoz vezet;

H. mivel az elmúlt néhány évben napvilágra kerültek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos – többek között, de nem kizárólag az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási esetek értékeléséről szóló bizottsági jelentésben említett – esetek, amilyen az osztalékarbitrázsra vonatkozó Cum Ex botrány és a luandai kiszivárogtatás; mivel rendszeresen jelennek meg további leleplezések, és ezek gyakran az uniós forrásokkal való visszaélésre és a tagállamokban előforduló korrupciós ügyekre vonatkoznak; mivel ez azt mutatja, hogy az EU-nak továbbra is prioritásként kell kezelnie a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet, és aktualizálnia kell a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályi keretét;

I. mivel 2019-ben az Európai Beruházási Bank (EBB) belső ellenőrzési hivatala ellenőrzést végzett a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretének – főként 2017-től kezdődően való – végrehajtására vonatkozóan, ami jelentős hiányosságokra mutatott rá részben a keret hiányos kiigazításával kapcsolatban; mivel az EBB tervet dolgozott ki az összes feltárt hiányosság 2020 júliusáig történő megszüntetésére;

J. mivel a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2020 májusában ([25]) figyelmeztetett arra, hogy a Covid19-hez kapcsolódó bűncselekmények – például a csalás, a kiberbűnözés, valamint a kormányzati források és a nemzetközi pénzügyi támogatás helytelen irányítása és felhasználása – számának növekedése új bevételi forrásokat teremt az illegális szereplők számára; mivel az Europol figyelmeztetett arra is, hogy a bűnözők milyen módon ragadták meg a válságból adódó lehetőségeket működési módjuk kiigazítása és új bűnözői tevékenységek – nevezetesen a kiberbűnözés, a csalás, a hamisítás és a vagyon elleni szervezett bűnözés – kialakítása révén ([26]); mivel az Európai Bankhatóság (EBH) konkrét ajánlásokat adott ki az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy működjenek együtt a kötelezett szolgáltatókkal a Covid19-világjárványból eredő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos konkrét kockázatok azonosítása és enyhítése, valamint felügyeleti eszközeik kiigazítása érdekében ([27]);

K. mivel a Tax Justice Network pénzügyi titoktartási indexe szerint a világ 10 adóparadicsoma közül kettő uniós tagállam, egy másik Európában van, kettő pedig egy korábbi uniós tagállam tengerentúli területe; mivel ezért a pénzmosás és a korrupció elleni küzdelmet az EU-n belül kell elkezdeni;

L. mivel a 2020. évi pénzügyi titoktartási index szerint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezethez (OECD) tartozó országok felelősek a pénzügyi titoktartás 49 %-áért a világon;

M. mivel a megtévesztő kereskedelmi számlázást az adók és/vagy vámok kijátszására, a bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosására, a devizakorlátozások megkerülésére és a nyereségek offshore kihelyezésére használják; mivel a 2008 és 2017 közötti 10 éves időszakban a 135 fejlődő ország és 36 fejlett gazdaság közötti kereskedelemben azonosított, megtévesztő kereskedelmi számlázásból eredő értékkülönbség 8,7 billió USD-t tett ki ([28]);

Uniós cselekvési terv és a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem kerete

1. üdvözli a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről szóló, 2020. május 7-i bizottsági közleményt, amely megteremti a további javítások lehetőségét, különösen a meglévő jogszabályok érvényesítése és végrehajtása terén; felhívja az Uniót, hogy a lehető leghamarabb tegyen előrelépést e cselekvési terv mind a hat pillére tekintetében;

([25]) Pénzügyi Akció Munkacsoport, „A Covid19-hez kapcsolódó pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás – Kockázatok és szakpolitikai megoldások”, 2020. május.

([26]) Europol, „Haszonszerzés a pandémiából: a Covid19-válság bűnözők általi kihasználása”, 2020. március 27.

([27]) Európai Bankhatóság, „Az EBH nyilatkozata a Covid19-pandémia pénzügyi bűnözéssel kapcsolatos kockázatainak csökkentésére irányuló intézkedésekről”, 2020. március 31.

([28]) Global Financial Integrity, „Trade-related Illicit Financial Flows in 135 Developing Countries: 2008-2017” [Kereskedelemhez köthető illegális tőkemozgások 135 fejlődő országban]„, 2020. március 3.

2020. július 10., péntek

2. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy egységes szabálykönyvet dolgozzon ki a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén, többek között azáltal, hogy a pénzmosási irányelv vonatkozó részeit rendeletté alakítja a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem összehangoltabb szabályainak biztosítása érdekében; javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg a rendelet hatályának kiterjesztését az alábbi területekre: a tényleges tulajdonos azonosítása; a kötelezett szolgáltatók jegyzéke és jelentéstételi kötelezettségeik; ügyfél-átvilágítási követelmények, beleértve a politikai közszereplőkre vonatkozókat is; a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat tartalmazó nyilvántartásokra és a központi bankszámla-mechanizmusokra vonatkozó rendelkezések; az illetékes hatóságok és a pénzügyi hírszerző egységek közötti együttműködés kerete; mind a pénzügyi, mind a nem pénzügyi kötelezett szolgáltatók felügyeletére, valamint a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját bejelentő személyek védelmére vonatkozó előírások; úgy véli, hogy szükség lehet további technikai standardok elfogadására, de a rendeletben foglalkozni kell az alapvető harmonizációs intézkedésekkel annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament és a Tanács társjogalkotóként megfelelő szerepet töltsön be ezen a rendkívül érzékeny területen;

3. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy az elkövetkező 12 hónapon belül előterjeszti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem új uniós intézményi struktúráját, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós szintű felügyeletén, valamint a FIU-k uniós koordinációs és támogatási mechanizmusán alapul; felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg az uniós koordinációs és támogatási mechanizmus létrehozását egy uniós FIU formájában; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletét ellátó hatóság hatásköre kiterjedjen az egyes kötelezett szolgáltatók felett méretüktől vagy az általuk jelentett kockázattól függően közvetlen felügyeleti hatáskörrel rendelkező pénzügyi és nem pénzügyi kötelezett szolgáltatókra, valamint az uniós szabályok nemzeti felügyeletek általi alkalmazásának felügyeletére; felszólít az uniós és a nemzeti felügyeletek hatásköreinek egyértelmű szétválasztására, valamint egy kockázatalapú értékelést követően a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós szintű felügyelője általi közvetlen felügyelet feltételeinek tisztázására abban az esetben, ha a nemzeti felügyeletek eljárását vagy fellépéseit alkalmatlannak és/vagy elégtelennek ítélik; kéri, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós szintű felügyelője és az uniós FIU költségvetése és működése tekintetében független legyen;

4. felszólítja a Bizottságot, hogy terjessze ki a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó egységes szabálykönyvet a kötelezett szolgáltatók körének kiszélesítése érdekében, különösen az új és forradalmi piaci ágazatok integrálása, valamint a technológiai innováció és a nemzetközi szabványok fejlesztése céljából, továbbá annak biztosítása céljából, hogy a szolgáltatásnyújtás az áruértékesítéssel azonos hatály alá tartozzon; felszólítja a Bizottságot, hogy úgy kezelje a kriptoeszközök kockázatait, hogy széles körben érvényesíti az „ismerd az ügyfeledet” elvet, miközben tiszteletben tartja a szükségesség és az arányosság elvét; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nem pénzügyi kötelezett szolgáltatókat a pénzügyi szervezetekhez hasonló felügyeletnek vessék alá, amelyet egy nemzeti szintű független hatóság végez, valamint annak biztosítására, hogy a tudatosság, a képzés, a megfelelés és e független nemzeti hatóságok kötelességszegése esetén a szankciók szintje megfelelő legyen; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezések végrehajtása ne vezessen olyan nemzeti jogszabályokhoz, amelyek túlzottan akadályozzák a civil társadalmi szervezetek tevékenységét;

5. emlékeztet arra az álláspontjára, hogy a tényleges tulajdonosokról összekapcsolt és magas színvonalú nyilvántartásokra van szükség az Unióban, ugyanakkor biztosítani kell a magas szintű adatvédelmet; felhívja a Bizottságot, hogy – figyelembe véve az Egyesült Államokban alkalmazott gyakorlatokat – vizsgálja meg a tényleges tulajdonos azonosítására vonatkozó küszöbérték csökkentésének lehetőségét, és hogy tegyen javaslatot a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló konstrukciók nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásainak létrehozására; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat azon meglévő joghézagok megszüntetésére, amelyek lehetővé teszik a vállalatok számára, hogy végső tényleges tulajdonosaikat meghatalmazások mögé rejtsék, valamint hogy a vállalatok kérhessék az üzleti kapcsolat megszüntetését abban az esetben, ha a végső tényleges tulajdonos nem azonosítható; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy mennyire szükséges és arányos intézkedés a föld- és ingatlan-nyilvántartásokban szereplő információk harmonizálása, és törekedjen e nyilvántartások összekapcsolására; kéri a Bizottságot, hogy adott esetben jogalkotási javaslatot is csatoljon a jelentéshez;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy foglalkozzon azzal, hogy a nemzeti nyilvántartások nem tartalmaznak elegendő és pontos adatot a végső tényleges tulajdonosok azonosítására, különösen olyan helyzetekben, amikor fedőcégek hálózatát használják; kéri, hogy mind uniós, mind tagállami szinten erősítsék meg a tényleges tulajdonosokra vonatkozó átláthatósági normákat annak érdekében, hogy biztosítsák az adatok pontosságával kapcsolatos ellenőrzési mechanizmusokat; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a tényleges tulajdonosokra vonatkozó tagállami nyilvántartások létrehozására irányuló rendelkezések átültetésének felügyeletét annak biztosítása érdekében, hogy azok megfelelően működjenek, és a magas színvonalú adatokhoz nyilvános hozzáférést biztosítsanak;

7. üdvözli a tervet, amely szerint Unió-szerte biztosítják a központosított fizetési és bankszámla-mechanizmusok összekapcsolását annak érdekében, hogy megkönnyítsék a bűnüldöző hatóságok és a FIU-k számára a pénzügyi információkhoz való gyorsabb hozzáférést a különböző nyomozati szakaszokban, és megkönnyítsék a határokon átnyúló együttműködést az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal teljes összhangban;

8. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a társaságok bejegyzése és más jogi személyek, trösztök és hasonló jogi megállapodások létrehozása során összegyűjtendő információk mennyiségére vonatkozó szabályokat, és javasoljon részletesebb rendelkezéseket az ügyfél-átvilágításra vonatkozóan a pénzügyi számlák, köztük a bankszámlák megnyitásakor;

9. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot uniós szinten összehangoltabb, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókra a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó rendeletek be nem tartása esetére;

A pénzmosási irányelv végrehajtása

10. mélyen sajnálja, hogy nem indítottak kötelezettségszegési eljárásokat a pénzmosási irányelv helytelen végrehajtása miatt, és felhívja a Bizottságot, hogy indokolt esetben indítson ilyen kötelezettségszegési eljárást az egyes tagállamok ellen; legmélyebb aggodalmának ad hangot amiatt, hogy számos tagállam nem hajtotta végre a negyedik pénzmosási irányelvet; üdvözli ezért a Bizottság zéró toleranciára vonatkozó megközelítését és a tagállamokkal szembeni kötelezettségszegési eljárások kezdeményezését az átültetés teljességére vonatkozó ellenőrzések megállapításai alapján; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállam nem teljesítette az 5. pénzmosási irányelv átültetésére vonatkozó 2020. január 10-i határidőt, valamint a tényleges tulajdonosi nyilvántartás létrehozására a gazdasági társaságok és más jogi entitások tekintetében a 2020. január 10-re, a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tekintetében pedig a 2020. március 10-re kitűzött határidőt; üdvözli ezért, hogy a Bizottság már számos kötelezettségszegési eljárást indított, és felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb kezdeményezzen további kötelezettségszegési eljárásokat a tagállamokkal szemben a teljességi ellenőrzései megállapításai alapján;

11. sajnálatának ad hangot, amiért a 4. pénzmosási irányelvre vonatkozó helyességi ellenőrzéseket maga a Bizottság kapacitáshiány miatt nem tudta elvégezni, és azok az irányelv hatálybalépése után több évig tartanak, ami tovább késlelteti a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek megfelelő végrehajtását a tagállamokban; felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb végezzen alapos helyességi ellenőrzéseket, és szükség esetén indítson további kötelezettségszegési eljárásokat; sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy haladéktalanul és megfelelően ültessék át és hajtsák végre a 4. és az 5. pénzmosási irányelvet; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamokban a magas szinten elkövetett korrupciós és pénzmosási ügyekben általában nem kerül sor a jogérvényesítésre, és felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a fejleményeket, és e tekintetben tegyen erőteljesebb és határozottabb lépéseket;

12. üdvözli, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos ajánlásokat belefoglalták a Tanács által az európai szemeszter ciklusa keretében elfogadott, országspecifikus ajánlásokba; sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje különösen azt, hogy a nemzeti FIU-k elegendő forrással rendelkeznek-e a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos kockázatok hatékony kezeléséhez;

A nagy kockázatot jelentő harmadik országok jegyzéke

13. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposabban a potenciálisan nagy kockázatot jelentő harmadik országok „szürke jegyzéke” létrehozásának lehetőséget, az adózási szempontból nem együttműködő joghatóságokra vonatkozó jelenlegi uniós megközelítés mintájára; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országok azonosítását célzó végleges értékeléshez vezető 12 hónapos folyamat szükségtelen késedelmeket kockáztat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony fellépések terén; üdvözli, hogy a Bizottság nem kizárólag a FATF jegyzékbevételi eljárására támaszkodik, és hajlandó alkalmazni az 5. pénzmosási irányelvben meghatározott megerősített kritériumokat – különös tekintettel a tényleges tulajdonosok átláthatóságára –, hogy elvégezze a harmadik országok független értékelését, amelyet nem befolyásolhatnak geopolitikai szempontok;

14. vitatja a Bizottság által a „Módszertan a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok (EU) 2015/849 irányelv szerinti azonosítására” című bizottsági szolgálati munkadokumentumban alkalmazott megközelítést, amely a „nyomós fenyegetettségi szintet” jelentő országokat két kritérium alapján határozza meg, amelyek mindegyikének teljesülnie kell; javasolja, hogy azokat az országokat, amelyek „jelentős pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási fenyegetést” jelentenek, alapesetben további feltételek nélkül azonnal vegyék fel a nem együttműködő országok és területek jegyzékébe, és csak akkor töröljék őket a jegyzékből, ha a szükséges kötelezettségvállalásaikat maradéktalanul végrehajtották;

15. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson a nyilvánosság számára átlátható folyamatot, egyértelmű és konkrét referenciaértékekkel azon országokra vonatkozóan, amelyek a jegyzékbe való felvétel elkerülése érdekében vállalják reformok végrehajtását; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy tegye közzé az értékelt és jegyzékbe vett országokra vonatkozó értékelését annak érdekében, hogy biztosítsa a nyilvános és az értékeléssel való visszaélés lehetőségét kizáró ellenőrzést;

16. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon ellenintézkedéseket azokkal a harmadik országokkal szemben, amelyek nem működnek együtt a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos európai nyomozásokban, beleértve azokat is, amelyek kapcsolatba hozhatók Daphne Caruana Galizia oknyomozó újságíró meggyilkolásával;

Jelenlegi uniós felügyelet

17. hangsúlyozza, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó hatályos uniós kerettel kapcsolatos problémák az uniós szabályok végrehajtásának hiányosságaiból és a hatékony felügyelet hiányából fakadnak; támogatja az EBH hatáskörének már elfogadott kiterjesztését, de ismételten mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy irányítási struktúrájára tekintettel az EBH képes-e független értékelést végezni;

18. felszólít arra, hogy az adóparadicsomokban letelepedett jogalanyokat zárják ki az európai uniós pénzügyi eszközökhöz – többek között a Covid19-járvány gazdasági és társadalmi következményei miatt tett válaszlépések keretében létrehozott támogatásokhoz – való hozzáférésből;

19. felszólítja az illetékes nemzeti hatóságokat, valamint az EKB-t, hogy a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) során vegyék figyelembe a pénzügyi bűncselekmények kockázatait, mivel erre a meglévő jogszabályi kerettel összhangban már felhatalmazással rendelkeznek; kéri, hogy az EKB-t hatalmazzák fel arra, hogy a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti hatóságok értékelésétől függetlenül visszavonja az euróövezetben működő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségeket megsértő bankok engedélyét;

20. felszólítja az EBH-t, hogy vizsgálja meg a luandai kiszivárogtatásokat, különösen annak megállapítása érdekében, hogy sor került-e akár a nemzeti, akár az uniós jog megsértésére, valamint hogy értékelje a pénzügyi felügyeletek által hozott intézkedéseket; felszólítja az EBH-t, hogy adjon ki megfelelő ajánlásokat az érintett illetékes hatóságok számára a reformokkal és az intézkedésekkel kapcsolatban; felszólítja a többi nemzeti szintű illetékes hatóságot, hogy kezdjék meg vagy folytassák a Luandából kiszivárogtatott információk kivizsgálását, és indítsanak eljárást azokkal az érdekelt felekkel szemben, akikről bebizonyosodik, hogy megsértették a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem szabályait;

21. hangsúlyozza a nemzetközi oknyomozó újságírás és a visszaélést bejelentő személyek szerepét a politikai közszereplők által elkövetett korrupció, pénzmosás és általános kötelességszegések lehetséges eseteinek feltárásában, valamint a pénzügyi és nem pénzügyi közvetítők szerepét abban, hogy az esetlegesen nem egyenes úton megszerzett pénzeszközök megfelelő ellenőrzések nélkül beszivárognak az EU pénzügyi rendszerébe;

22. aggodalommal jegyzi meg, hogy a luandai kiszivárogtatás, valamint más múltbeli botrányok – például a Cum Ex, a panamai dokumentumok, a Lux Leaks és a Paradise-iratok – sorozatban megrendítették a polgárok pénzügyi és adórendszereinkbe vetett bizalmát; hangsúlyozza, hogy kulcsfontosságú a polgárok bizalmának helyreállítása, valamint a méltányos és átlátható adórendszerek és a méltányos adózás biztosítása; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU-nak komolyan foglalkoznia kell saját belső problémáival, nevezetesen az alacsony adózás és az adóparadicsomok tekintetében;

23. megjegyzi, hogy az EBH és az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) külön vizsgálatokat végzett az osztalékarbitrázs-rendszerekre vonatkozóan; tudomásul veszi az EBH személyzeti vizsgálatának eredményeit és a 2020–2021 közötti időszakra vonatkozó 10 pontos cselekvési tervét, amely az ilyen rendszerekre vonatkozó prudenciális és pénzmosás elleni követelmények jövőbeli keretének megerősítésére irányul; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az EBH vizsgálata során több mint 18 hónapig tartott levonni azt a következtetést, hogy hivatalos vizsgálatot kell indítania; felszólítja az ESMA-t, hogy végezzen alapos vizsgálatot, és a lehető leghamarabb terjesszen elő ambiciózus ajánlásokat; sajnálatát fejezi ki a hatóságok közötti együttműködés hiánya miatt és amiatt, hogy a tagállamok illetékes hatóságai nem tettek látható lépéseket az ilyen illegális osztalékarbitrázs-gyakorlatokért felelős szervezetek és személyek kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében;

A tagállamok közötti együttműködés

24. rámutat arra, hogy jobb együttműködésre van szükség az EU-n belüli közigazgatási, igazságügyi és bűnüldöző hatóságok között; üdvözli, hogy a Bizottság elfogadta a Parlament ismételt felszólítását, hogy hatásvizsgálatot kell készíteni a tagállami pénzügyi információs egységek koordinációs és támogatási mechanizmusának létrehozásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg egy uniós pénzügyi információs egység létrehozását a határokon átnyúló gyanús tranzakciók azonosításának támogatására és a határokon átnyúló együttműködés közös elemzésének elvégzésére; javasolja, hogy ezt a mechanizmust hatalmazzák fel arra, hogy közös végrehajtási intézkedéseket vagy normákat javasoljon a pénzügyi információs egységek közötti együttműködésre vonatkozóan, valamint hogy előmozdítsa a képzést, a kapacitásépítést és a tapasztalatmegosztást a pénzügyi információs egységek tekintetében; kiemeli annak fontosságát, hogy e mechanizmus hozzáférést kapjon a releváns információkhoz a különböző tagállamokban, és jogosult legyen arra, hogy határokon átnyúló ügyekben eljárjon;

25. felszólít a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén az uniós és nemzeti szintű fellépéseket megerősítő további kezdeményezések elfogadására, így például az Európai Ügyészség (EPPO) és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) hatáskörének bővítésére, valamint a meglévő ügynökségek, például a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynöksége (Europol) és az Eurojust megerősítésére; tudomásul veszi a Bizottság szándékát, hogy javaslatot terjesszen elő az Europol megbízatásának megerősítésére, amint az a módosított munkaprogramjában is szerepel, és emlékeztet arra, hogy a megerősített megbízatást megfelelő parlamenti ellenőrzésnek kell kísérnie; úgy véli, hogy prioritásként kell kezelni az Europol azon képességének megerősítését, hogy határokon átnyúló vizsgálatok indítását kérje, különösen a visszaélést bejelentő személyek és az oknyomozó újságírók elleni súlyos támadások esetében, akik kulcsfontosságú szerepet játszanak a korrupció, a csalás, a rossz irányítás és a köz- és magánszférában elkövetett egyéb jogsértések feltárásában;

26. üdvözli az Europolon belüli Pénzügyi és Gazdasági Bűnözés Elleni Európai Központ létrehozását, amely növelni fogja a tagállamoknak és az uniós szerveknek a pénzügyi és gazdasági bűncselekmények terén nyújtott operatív támogatást, és elő fogja mozdítani a pénzügyi nyomozások szisztematikus alkalmazását;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra a határokon átnyúló adóügyi nyomozások és más határokon átnyúló pénzügyi bűncselekmények európai keretére vonatkozó javaslatot;

28. e célból felszólítja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy segítsék elő az Európai Ügyészség gyors létrehozását, és úgy véli, hogy minden olyan tagállamnak, amely még nem jelentette be az Európai Ügyészséghez való csatlakozásra irányuló szándékát, ezt meg kell tennie; felszólít arra, hogy biztosítsanak észszerű pénzügyi és emberi erőforrásokat, és a tagállamok nevezzenek ki teljes munkaidőben dolgozó megbízott ügyészeket az Európai Ügyészség várható jelentős munkaterhelésének megfelelően;

29. megállapítja, hogy a javasolt költségvetési és emberi erőforrások nem elegendőek ahhoz, hogy teljes mértékben támogassák a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos vizsgálatokat és a meglévő koordinációs mechanizmusokat, például a pénzmosás elleni operatív hálózatot (AMON) és a FIU.net információcsere-platformot;

Egyéb kapcsolódó szempontok

30. hangsúlyozza a köz- és magánszféra közötti megfelelő együttműködésben – többek között a köz- és magánszféra közötti lehetséges partnerségekben (PPP-k) – rejlő lehetőségeket a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet szolgáló pénzügyi információgyűjtéssel összefüggésben, amelyet a jövőben jobban ki kell használni, például a bűnüldöző hatóságok, a pénzügyi információs egységek és a magánszektor közötti információmegosztásra szolgáló platformok esetében; ösztönöz minden érdekelt felet, hogy járuljanak ehhez hozzá különösen azáltal, hogy a nyilvános konzultáció során megosztják egymással a jelenleg jól működő gyakorlatokat; úgy véli, hogy az ilyen együttműködésnek szigorúan tiszteletben kell tartania az alkalmazandó adatvédelmi szabályok és alapvető jogok korlátait; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a háromoldalú platformok létrehozására vonatkozó egyértelmű jogi keretre, amely szabályozza a résztvevők feladatait és profilját, és biztosítja az információcserére, a magánélet és a személyes adatok védelmére, az adatbiztonságra, a gyanúsítottak jogaira és más alapvető jogokra vonatkozó ugyanazon szabályok betartását; úgy véli, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem hatékonyabbá tételéhez elengedhetetlen a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanújáról szóló jelentések hatékonyságára és nyomon követésére vonatkozó időszerű és teljes körű visszajelzés;

31. ismételten felszólítja a tagállamokat, hogy – az EU-t és tagállamait érintő egyéb politikai, gazdasági és biztonsági kockázatokon túl – a pénzmosás, valamint a kölcsönös bizalom és a schengeni térség integritásának aláásása gyakran kapcsolódó veszélyének minimalizálása érdekében a lehető leghamarabb – különösen elégtelen ellenőrzés és az átláthatóság hiánya esetén – szüntessék meg az összes meglévő befektetői állampolgársági rendszert (CBI) és befektetői letelepedési rendszert (RBI); felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb tegyen jelentést a befektetői állampolgársági és letelepedési rendszerekkel kapcsolatban tervezett intézkedésekről, valamint az e célból létrehozott szakértői csoport következtetéseiről; felszólítja a Bizottságot annak további értékelésére, hogy teljesülnek-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 4. cikke (3) bekezdésének megsértése miatt a tagállamokkal szemben indítandó kötelezettségszegési eljárások előfeltételei;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy a bűncselekményből származó vagyoni eszközök határokon átnyúló behajtásának megkönnyítése érdekében kövesse nyomon a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1805 rendelet ([29]) tagállamok általi végrehajtását, valamint a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló 2014/42/EU irányelv megfelelő átültetését és végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy aktualizálja a lefoglalt és elkobzott vagyontárgyakra vonatkozó meglévő adatokat; felszólítja a Bizottságot, hogy a következő jogalkotási javaslatokba foglaljon bele a pénzügyi információs egységek számára az adminisztratív befagyasztást megkönnyítő rendelkezéseket, a pénzügyi

([29]) HL L 303., 2018.11.28., 1. o.

intézményeket a visszahívási kérelmek zökkenőmentes nyomon követésére és végrehajtására kötelező jogi keretet, valamint a hatóságok közötti gyors, határokon átnyúló együttműködést e tekintetben lehetővé tevő rendelkezéseket; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elkobzott vagyoni eszközök tekintetében elért eredmények összességében nem kielégítőek, és hogy az EU-ban az elkobzási arány továbbra is nagyon alacsony; felszólítja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet az elkobzott javak közérdekű vagy szociális célokra történő felhasználására vonatkozó szabályokra, és törekedjen biztosítani, hogy az elkobzott javak visszakerüljenek az áldozatokhoz az EU-n kívüli országokban;

33. üdvözli a Bizottság által felvázolt azon lehetőséget, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós felügyelőjét bizonyos hatáskörökkel ruházzák fel a vagyoni eszközök uniós korlátozó intézkedések (szankciók) keretében történő tagállami befagyasztásának nyomon követése és támogatása tekintetében;

34. üdvözli a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló (EU) 2018/1673 irányelv elfogadását, amely új büntetőjogi rendelkezéseket vezet be, és elősegíti az illetékes hatóságok közötti hatékonyabb és gyorsabb határokon átnyúló együttműködést annak érdekében, hogy hatékonyabban akadályozza meg a pénzmosást, valamint a terrorizmus és a szervezett bűnözés azzal kapcsolatos finanszírozását; kéri annak további elemzését, hogy szükség van-e a meglévő szabályok harmonizálására, beleértve a pénzmosás egyes alapbűncselekményeinek, például az adóbűncselekményeknek a meghatározását is;

35. üdvözli a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról szóló, (EU) 2019/1153 irányelv elfogadását, és várja a Bizottság értékelését arról, hogy szükséges-e és arányos-e a pénzügyi információk fogalommeghatározásának kiterjesztése a hatóságok vagy kötelezett szolgáltatók birtokában lévő és a pénzügyi információs egységek rendelkezésére álló bármely típusú információra vagy adatra, valamint arról, hogy milyen lehetőségek és kihívások állnak fenn a pénzügyi információk és pénzügyi elemzések Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti cseréjének a terrorizmustól és terrorizmushoz kapcsolódó szervezett bűnözéstől eltérő súlyos bűncselekményekre történő kiterjesztése tekintetében;

36. aggasztja, hogy a Covid19-világjárvány befolyásolhatja a kormányok és a magánszektor azon képességét, hogy végrehajtsák a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem szabványait; felszólítja a Bizottságot, hogy az EBH-val együttműködve folytasson konzultációt a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemért felelős nemzeti hatóságokkal a Covid19-világjárványból eredő konkrét pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok és nehézségek értékelése érdekében, és ennek alapján dolgozzon ki konkrét iránymutatásokat a jobb reziliencia és végrehajtás érdekében;

37. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU egységesen lépjen fel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretének globális szintjén, különösen azáltal, hogy – a Szerződés rendelkezéseivel összhangban és más szakpolitikai területekhez hasonlóan – lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy képviselje az EU-t a Pénzügyi Akció Munkacsoportban;

38. egyértelműbb iránymutatásokat kér az uniós szintű szervektől – például az Európai Adatvédelmi Testülettől – a személyes adatok és a magánélet védelmére, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretének való megfelelésre vonatkozóan, nevezetesen a kellő gondosságra és az adatmegőrzésre vonatkozó kötelezettségek vonatkozásában, tekintettel arra, hogy a különböző tagállamokban a nemzeti adatvédelmi szervek a múltban eltérő megközelítéseket alkalmaztak;

39. kéri, hogy biztosítsanak több emberi és pénzügyi erőforrást a Bizottság Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatóságának megfelelő osztálya számára, és üdvözli, hogy további forrásokat különítettek el az EBH számára;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen és átlátható módon vizsgálják ki a pénzmosás és az ahhoz kapcsolódó bűncselekmények valamennyi bejelentett esetét, például a visszaélést bejelentő személyek és újságírók sérelmére elkövetett gyilkosságokat és erőszakot; megismétli a Parlament által odaítélendő Daphne Caruana Galizia díj létrehozásával kapcsolatos álláspontját; felszólítja a máltai hatóságokat, hogy használjanak fel minden rendelkezésre álló forrást a Daphne Caruana Galizia elleni merénylet felbujtóinak azonosítására, és folytassák a nyomozást azon személyek ellen, akikkel szemben a pénzmosásra vonatkozó súlyos vádak még mindig függőben vannak mióta a panamai dokumentumok napvilágra kerülése megerősítette a beszámolóit; felszólítja továbbá a máltai hatóságokat, hogy folytassanak vizsgálatot a Mossack Fonsecához kapcsolódó, Máltán még mindig működő pénzügyi közvetítőkkel kapcsolatban, és aggodalmát fejezi ki a számviteli szakma nem hatékony önszabályozása miatt; felszólít a Pilatus Bank korábbi tulajdonosának és elnökének Málta részére történő kiadatására, mivel az Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma eljárási kérdések miatt ejtette az ellene felhozott vádakat, és sürgeti a máltai hatóságokat, hogy indítsanak eljárást a bankár ellen pénzmosással és más pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos vádak miatt;

41. mélységes aggodalmát fejezi ki a hatékony felügyelet – a Danske Bank botrányával összefüggésben a dán és az észt felügyelet teljesítményének értékelése során feltárt – hiánya miatt; aggodalmát fejezi ki továbbá a közelmúltbeli Wirecard-botrány, valamint a németországi BaFin pénzügyi felügyeleti hatóság szerepe és esetleges hiányosságai miatt; megjegyzi, hogy ebben az esetben ismét kudarcot vallott a számviteli szakma önszabályozása; megjegyzi, hogy e pénzügyi

technológiai vállalkozás pénzforgalmi szolgáltató helyett „technológiai" vállalatként való besorolása központi szerepet játszott a szabályozási hiányosságok kialakulásában; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen foglalkozzon ezzel a problémával a pénzforgalmi vállalkozások helyes besorolásának biztosítása révén; felszólítja az EU-t és az illetékes nemzeti hatóságokat, hogy indítsanak vizsgálatot a hiányzó 1,9 milliárd euró, és felszólítja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy miként lehetne javítani a számviteli ágazat működését, többek között közös ellenőrzések révén;

o

o o

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.